

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/8/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913010326
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Rudolf Ďurta
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6913010326.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. februára 2014 v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Rudolfa Ďurtu a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a Mgr. Jána Bednára v trestnej veci obžalovaného H. M., stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm.c/ Tr.zák., konajúc o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 2T 77/2013, zo dňa 15.10.2013, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného H. M. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 2T 77/2013 zo dňa 15.10.2013 bol obž. H. M. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm.c/ Tr.zák., pretože

od 12.09.2012 do 15.10.2013 v obci L., okres K. R. a všade inde, kde sa zdržiaval si neplnil pravidelne a v plnej výške svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z § 62 ods.3 a nasl. Zákona o rodine číslo 36/2005 Zbierky zákonov a ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 14C/207/2004-53 z 13.09.2005, právoplatným a vykonateľným 16.12.2005 a to prispievať výživným na svoju dcéru mal. J. M., nar.XX.XX.XXXX v K. R. sumou vo výške po 99,5 8 Eur (3.000,- Sk) mesačne vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky dieťaťa C. M., nar.XX.XX.XXXX v K. R., trvale bytom K. R., L. R. XXXX/XX, ktorú vyživovaciu povinnosť začal za neho plniť Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota, ktorý úrad vyplácal náhradné výživné matke C. M. na dieťa mal.J. M., nar.XX.XX.XXXX v K. R. odo dňa 01.05.2012 za obvineného vo výške po 99,58 Eur mesačne na základe rozhodnutia číslo S/2012/28749/IL-008 z 17.09.2012, právoplatného 05.10.2012 a nasl. rozhodnutí, aj napriek tomu, že za uvedené obdobie poberal a stále poberá výsluhový dôchodok ako bývalý vojak z povolania, od 12.09.2012 do 31.12.2012 uhradil matke dieťaťa C. M. 100,00Eur a za rok 2013 doposiaľ neuhradil žiadne výživné, čím mu

vznikol na bežnom zameškanom výživnom za uvedené obdobie do 15.10.2013 celkový dlh pre matku dieťaťa C. M. vo výške 1.194,96 Eur,

uvedeného konania sa dopustil aj napriek tomu, že bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/6 7/2012 z 11.09.2012, právoplatným toho istého dňa za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1 Tr. zák. na trest odňatia slobody na šesť mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní jedného roka a zároveň mu bola súdom uložená povinnosť spočívajúca v príkaze počas skúšobnej doby zaplatiť zameškané výživné matke dieťaťa C. M. vo výške 1.045,38 Eur,

Za to okresný súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 roka , pričom pre výkon trestu ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal obžalovaný odvolanie a to proti výroku o treste , ktoré písomne neodôvodnil.

Na verejnom zasadnutí krajský prokurátor uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny a z toho dôvodu navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že si je vedomý svojej viny, domáhal sa však miernejšieho trestu, v tejto súvislosti si je vedomý aj toho, že pokiaľ nastúpi výkon trestu, že sa jeho životná úroveň zvýši, avšak bude tým trpieť jeho terajšia rodina.

Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré tomuto predchádzalo a zistil, že okresný súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu. V tomto smere mal nepochybne preukázané, že obžalovaný si neplnil pravidelne a v plnej výške svoju vyživovaciu povinnosť v čase a za okolností, ako sú uvedené vo výroku napadnutého rozsudku, pričom na bežnom zameškanom výživnom za obdobie od 12.09.2012 do 15.10.2013 vznikol celkový dlh pre matku dieťaťa C. M. vo výške 1 194,96 €. Krajský súd výrok o vine nepreskúmal, keďže ho obžalovaný svojím odvolaním nenapadol, namietal len výšku uloženého trestu, ktorý sa mu zdal neprimeraný.

Pokiaľ ide o trest uložený obžalovanému, odvolací súd musí konštatovať, že z odôvodnenia výroku o treste v napadnutom rozsudku je zrejmé, k akým skutočnostiam okresný súd prihliadal pri ukladaní trestu obžalovanému. Správne vyhodnotil osobu obžalovaného, ako aj možnosti jeho nápravy a pomery páchatel'a, ktorý doposiaľ bol 1-krát súdne trestaný a to rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 2T 67/2012 zo dňa 11.09.2012 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1 Tr.zák. , za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka. Súčasne mu bola uložená povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné. Vzhľadom na túto skutočnosť je nutné konštatovať, že obžalovaný sa dopustil rovnakej trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Preto ani krajský súd nemohol prihliadnuť na jeho žiadosť, aby mu bol uložený miernejší trest, pretože prejednávanej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a v takomto prípade Trestný zákon neumožňuje uložiť podmienený trest na podmienený trest. Pokiaľ ide o výmeru trestu, v tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že obžalovanému za jeho konanie Trestný zákon umožňoval uložiť trest odňatia slobody vo výmere zákonom stanovenej trestnej sadzby od 1 roka až do 5 rokov. Z toho je zrejmé, že obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, teda na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, čo aj krajský súd považuje za primeraný trest. Okresný súd nepochybil ani pri zaradení obžalovaného pre výkon trestu , keď ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia , pretože v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Vzhľadom na vyššie uvedené taktó uložený nepodmienený trest odňatia slobody bol pre obžalovaného jedinou alternatívou na dosiahnutie účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr.zák., t.j. dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za takéhoto stavu, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.